

PROSZYSTY (1) *ai*

o *prawdopodobnie jasne (tak w proszek)*.

sg [*m N* proszysty.] \diamond *n N* proszyst(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „proch”:

1. *Związany z kurzeniem się, sypaniem się pyłu, prochu: LAto ieft fuche á profzifte: Tego czału nafienia zioła/ á owocze drzew zraią FalZioł V 53v.*

2. [*Zawierający drobiny, pyłki:*

Wyrażenie: »mocz proszysty«: Mocz profzyfty co znaczy SienHerb B#d.]

ALKa